

PRZEZNANIE (2) *sb n*

Oba e oraz a jasne.

sg [*N* przeznanie.] ◊ *G* przezniã (1). ◊ *L* przezniã (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. Pojęcie czegoś, zrozumienie; anticipatio, praenotio Cn (1) :

przeznanie czego (1): że mi się dożyć od V M. pana mego Miłościwego kwoli stało, czego ja nigdy zażyć niemożę, tylko że to wkładam na nawyższą [!] zniżejną mądrość, która przeznanie bytności wszelkiej [...] dostatecznie odpłacza *BielŻyw nlb 3.*

[*Szereg:* »przeznanie albo wiadomość«: ale iż ty sam znalazz się do tego/ że to nie jest własny wykład [*przetłumaczenie łac. praescientia opatrności*]/ gdyż iako sam powiadałz (Na własnie y [*lege: Nawłańniéy*] znaczy przeznanie, albo wiadomość, a nie opatrność) *ŁaszczRecepta 50.*]

2. Przedwieczne boże postanowienie (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »w przezniã« (1): [bił Chrystus przet światá stworzeniem w przezniã przet Abrahámem *FarnZnaj 128v.*]

~ *Wyrażenie:* »w Bożym przezniã« (1): iako Dionifius mowi w Bożym przezniã tak postanowiono/ żeby się tak stało. *CzechEp 414.* ~

Synonimy: **1. pojęcie, poznanie, zrozumienie; 2. przejrzenie, zamierzenie.**

DDJ